

Arrest

nr. 186 457 van 4 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Equatoriaal-Guinese nationaliteit te zijn, op 25 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 april 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. MUKENDI KABONGO KOKOLO en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Equatoriaal- Guinea, afkomstig te zijn uit Mabewe Niefang (provincie Centro Sur) en te behoren tot de etnie Oyang langs vaderszijde en Nseng langs moederszijde.

U werd op 5 juni 1979 geboren te Mabewe Niefang en groeide er op. U kreeg 2 kinderen met P.(...)E.(...), J.(...) P.(...) O.(...) en A.(...) I.(...) N.(...). Intussen stichtte P.(...)E.(...) een nieuw gezin.

Uw oom was lid van de oppositiepartij PL, Partido Liberal. In 2009 werd hij samen met andere politieke opposanten uitgenodigd op een feest ter ere van president Obiang Nguema. Drie dagen na het feest begon uw oom op te zwellen en stierf hij. Uw oom werd vergiftigd.

Ongeveer in 2011 verhuisde u van uw dorp, Mabewe Niefang, naar de hoofdstad, Malabo, om er werk te zoeken. U vond na aankomst in Malabo een job als poetsvrouw in de overheidsinstelling Centro de Medicamentos de Guinea Equatorial. Daarnaast baatte u een klein kapsalon uit.

U ontmoette in een supermarkt in Malabo F.(...) E.(...) A.(...) (R.R. nr. 64.11.20 603-24). F.(...) E.(...) A.(...) was afkomstig uit Equatoriaal-Guinea maar aangezien hij politieke problemen kende ging hij naar

Spanje en intussen beschikt hij over de Spaanse nationaliteit. Ongeveer 3 jaar geleden begon u een relatie met F.(...) E.(...) A.(...). Op 15 oktober 2015 beviel u te Malabo van een tweeling, V.(...) E.(...) N.(...) en J.(...) M.(...) A.(...), die geboren werden uit uw relatie met F.(...) E.(...) A.(...).

Op 21 april 2016 vond er een bijeenkomst plaats van de oppositiepartij CI, volgens u het acroniem voor Candidato Independente. U ging erheen om te luisteren en te kijken. Op 24 april 2016 vond er een bijeenkomst plaats van de oppositiepartij CI. Deze bijeenkomst vond plaats op de Plaza de la Mujer in Malabo. U ging erheen om te luisteren en te kijken. Het leger en de politie arriveerden en gebruikten geweld. Mensen werden mishandeld, verkracht en gedood. U kreeg een schop in uw rug van een militair. Die dag vielen er meer dan 100 doden.

De voorzitter van uw wijk, Consuelo, convoceerde u op 26 april 2016 en zei u dat u aanwezig was op de Plaza de la Mujer op 24 april 2016. Er werd u gezegd dat u afkomstig was van Niefang en dat de oppositie van die plaats komt. U werd bedreigd en er werd u gezegd dat u wel zou zien wat er zou gebeuren. U ging naar uw kapsalon en intussen ging de voorzitter van uw wijk naar uw woning en brandde die plat.

Een week later werd u omwille van politieke redenen ontslagen als poetsvrouw in de overheidsinstelling Centro de Medicamentos de Guinea Equatorial. U besloot uw land van herkomst te verlaten.

Op 17 maart 2017 verkreeg u een Schengenvisum in uw paspoort. Op 19 maart 2017 nam u te Malabo een vlucht van Ethiopian Airlines en reisde u naar Addis Ababa (Ethiopië). Op 20 maart 2017 reisde u met een vlucht van Ethiopian Airlines vanuit Addis Ababa naar Brussel (België) alwaar u werd tegengehouden door de luchthavenpolitie omwille van een onduidelijk reismotief (zie verslag luchthavenpolitie BN/17.00.922 dd. 20 maart 2017). U werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole alwaar u op 22 maart 2017 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart Equatoriaal-Guinea te hebben verlaten omdat u door de Equatoriaal-Guinese autoriteiten gepercipieerd werd als een politiek opposant (p. 17). U beweert in dit verband dat u wordt verdacht een oppositielid te zijn omdat u toeschouwer was van een bijeenkomst van CI op de Plaza op 24 april 2016 (p. 14), omdat uw oom – tot zijn dood in 2009 - een oppositielid was (p. 18) en omdat bijna alle oppositieleiden uit uw regio komen dus dat u, afkomstig zijnde van Mabewe Niefang, automatisch dit etiket krijgt (p. 21). U verklaarde dat u problemen kende met de ganse staat omwille van uw problemen met de voorzitter van de wijk (p. 18) en u verklaarde in dit verband "Als je problemen hebt met de voorzitter van de wijk dan heb je problemen met militairen, politie en alle autoriteiten, want die staan aan de kant van de voorzitter" (p. 17). U voegde hier aan toe dat u niet kan terugkeren naar uw land aangezien u meegenomen, mishandeld en gedood zal worden door de politie (p. 19).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet aannemelijk maken werkelijk vervolging te vrezen vanwege de Equatoriaal-Guinese autoriteiten omwille van het aan u toegeschreven politieke profiel.

Ten eerste is het merkwaardig dat u op 13 februari 2017 een paspoort kreeg uitgereikt door de Equatoriaal-Guinese autoriteiten waardoor u de mogelijkheid had om het land te verlaten. De vaststelling dat u een paspoort kreeg uitgereikt ondermijnt in sterke mate uw bewering dat de Equatoriaal-Guinese autoriteiten u werkelijk zouden (willen) vervolgen. Gevraagd "Hoe komt het dat u een paspoort verkreeg van de Guinese autoriteiten indien zij u vervolgden?" (p. 20) verklaarde u dat u het paspoort bekwam via (corrupte) militairen en u voegde er aan toe "je mag niet zeggen dat je naar Europa wil want dat is een probleem" (p. 20). Los van uw verklaringen dat u uw paspoort op onregelmatige wijze zou bekomen hebben kan vastgesteld worden dat het merkwaardig is dat u probleemloos Equatoriaal-Guinea kon verlaten via de luchthaven van Malabo met een paspoort dat uw eigen identiteitsgegevens bevat alsook een visum voor Schengen, temeer u verklaarde dat op de luchthaven uw valies werd nagekeken en u gefouilleerd werd (p. 20) hetgeen toch een behoorlijke controle impliceert.

Ten tweede is het bevreemdend dat u, hoewel u meermaals verklaarde dat u sinds 2016 de intentie had om Equatoriaal-Guinea te ontvluchten, en sinds 2016 een uitweg zocht om het land te verlaten, u na uw aankomst en aanhouding op de luchthaven van Zaventem op 20 maart 2017 niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende maar wachtte tot 22 maart 2017 om internationale bescherming aan te vragen. Van een persoon die beweert zijn land te ontvluchten omdat hij door zijn autoriteiten gepercipieerd wordt als een politiek opposant en bovendien ongeveer een jaar middelen en

een manier zoekt om zijn land te ontvluchten (p. 17) kan verwacht worden dat hij bij aankomst in een veilig land onmiddellijk internationale bescherming inroept. De vaststelling dat u enerzijds 2 dagen wachtte om asiel aan te vragen en anderzijds diverse malen uw reisdoel aanpaste voor de Belgische politiediensten – u verklaarde aanvankelijk naar Europa te zijn gereisd om handel te drijven en vervolgens voor toerisme alsook om uw verloofde F.(...) E.(...) A.(...) (R.R. nr. 64.11.20 603-24) te bezoeken – ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Ten derde is het merkwaardig dat – indien de Equatoriaal-Guinese autoriteiten u werkelijk zouden (willen) vervolgen – u tussen de dag dat u ontslagen werd uit uw functie in de overheidsinstelling (een week na 24 april 2016) en de dag dat u Equatoriaal-Guinea verliet op 17 maart 2017 schijnbaar geen problemen meer kende met uw autoriteiten. U maakte immers melding van persoonlijke problemen die u zou gehad hebben op 24 april 2016 wanneer een militair u in de rug schopte, het platbranden van uw huis op 26 april 2016 en uw ontslag een week na 24 april 2016 doch vervolgens haalde u geen enkel feit meer aan dat erop zou kunnen wijzen dat u momenteel nog in een negatief daglicht zou staan bij de Equatoriaal-Guinese autoriteiten. Expliciet gevraagd “Had u nadien nog problemen met de voorzitter, nadat uw huis werd afgebrand?” (p. 16) repliceerde u “Je kan niet meer problemen hebben met de voorzitter, op dat moment besloot ik reeds dat ik het land zou verlaten, ik wilde vluchten, ik nam de beslissing te vluchten uit het land [...]”. Nogmaals gevraagd “Had u na het afbranden van uw huis nog persoonlijke problemen met de autoriteiten?” (p. 17) antwoordde u in algemene bewoordingen “Als je problemen hebt met de voorzitter van de wijk dan heb je problemen met militairen, politie en alle autoriteiten, want die staan aan de kant van de voorzitter” (p. 17). Opnieuw gevraagd “Kan u mij concreet vertellen of u nadien nog persoonlijke problemen had met de autoriteiten, nadat uw huis werd platgebrand?” (p. 17) repliceerde u in vage bewoordingen “Als je problemen had dan word je vervolgd, ik werd bestempeld als oppositie” (p. 17). Wanneer u tot slot tot tweemaal toe wordt gevraagd “Had u na het platbranden van het huis en uw ontslag nog persoonlijke problemen?” (p. 19) verwees u enkel naar de dood van uw oom in 2009 en het feit dat u sindsdien het land wilde ontvluchten (p. 19). **Uw bewering dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst door de Equatoriaal-Guinese autoriteiten zal worden gearresteerd, mishandeld en gedood omdat u gepercipieerd wordt als een politiek opposant komen dan ook verzonnen voor.** Daarenboven is het frappant dat u, hoewel u meermaals verklaarde dat u vervolgd werd louter door uw aanwezigheid op de bijeenkomst van 24 april 2016 (p. 14 en 18) en u eveneens verklaarde dat “zeer veel mensen” en “de helft van de stad, de helft van het volk” (p. 15) aanwezig waren op de bijeenkomst van 24 april 2016 (p. 15) **enkel** J.(...)C.(...) kon aanduiden als persoon die net zoals u problemen zou gekend hebben omwille van zijn aanwezigheid op de bijeenkomst van 24 april 2016 (p. 17). Expliciet gevraagd “Kent u persoonlijk mensen die gelijkaardige problemen hadden als u enkel omwille van de aanwezigheid op de bijeenkomst?” (p. 17) verwees u enkel naar J.(...)C.(...) (p. 18) hetgeen toch merkwaardig is indien zoals u beweert de helft van de stad aanwezig was op de bijeenkomst van 24 april 2016 en uw loutere aanwezigheid de oorzaak was voor uw vervolging.

Ten vierde blijkt uw kennis over CI in het algemeen en over de bijeenkomsten die u beweerde bijgewoond te hebben in het bijzonder erg summier hetgeen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit haalt. Zo verklaarde u – hoewel u beweerde geen lid te zijn van de CI (p. 12) en geen activiteiten gehad te hebben voor CI (p. 12) – dat u van de partij hield en de partij aanhing (p. 11) omdat ze goede dingen willen zoals democratie en vrouwenrechten (p. 11). U verklaarde omwille van uw sympathie voor CI aanwezig te zijn geweest op 2 bijeenkomsten van CI, meer bepaald op 21 april 2016 en 24 april 2016 (p. 12) en te luisteren naar de propaganda van CI (p. 12). **Uw kennis over CI blijkt echter ondermaats om enige sympathie met de partij te kunnen aantonen.** U verklaarde namelijk verkeerdelijk dat het acroniem CI staat voor ‘Candidato Independiente’ (p. 10) terwijl uit COI waarover het CGVS beschikt blijkt dat het acroniem CI staat voor ‘Ciudadanos por la Innovación de Guinea Ecuatorial’ doch dat zij inderdaad een onafhankelijke kandidatuur (Candidatura Independiente) indienden (zie informatie in administratief dossier). Hoewel u Gabriel Nsé Obiang bestempelde als voorzitter van CI, en uw wist dat hij in het buitenland resideerde, kon u niet toelichten in welk land hij precies woont (p. 11). Gevraagd naar leiders van CI kon u, naast de voorzitter, slechts Carmelo Nogono, opnoemen waarvan u beweerde dat hij secretaris was van CI (p. 11). U verklaarde voorts niet te weten wanneer CI werd opgericht (p. 12), hoe de partij gesticht werd (p. 11). U kon niet antwoorden op de vragen of CI al dan niet een partij was die gevormd werd door de unie van andere partijen (p. 13) en of er al dan niet andere oppositiepartijen zijn die samenwerken met CI (p. 13). Hoewel u verklaarde dat er in Equatoriaal-Guinea zeer veel oppositiepartijen bestaan (p. 14) verklaarde u aanvankelijk enkel CI en PL te kennen (p. 15). Na enig aandringen stelde u dat er ook nog CLD en PP Niefang bestaat en u voegde hier aan toe dat er veel oppositiepartijen bestaan doch dat u de namen niet kent (p. 15). U verklaarde evenmin te weten of de bijeenkomsten waarop u aanwezig was verboden of toegestane bijeenkomsten waren (p. 13) noch wist u of de 2 bijeenkomsten die u bijwoonde

enkel door CI of door meerdere oppositiepartijen werden georganiseerd (p. 13). Tot slot verklaarde u dat CI deelnam aan de verkiezingen van 2016 (p. 13) en dat u persoonlijk ging stemmen in de verkiezingen van 2016 (p. 13-14) doch uit COI waarover het CGVS beschikt blijkt het volgende “Een van de meest veelbelovende oppositiepolitici, Gabriel Nse Obiang Obono, leider van de partij Citizens for the Innovation of Equatorial Guinea, kreeg geen toestemming voor deelname aan de verkiezingen [die plaatsvonden op 24 april 2016]” (zie informatie in administratief dossier).

Wat betreft de door u aangehaalde problemen die uw oom zou gehad hebben in 2009 omwille van zijn lidmaatschap van de oppositiepartij PL (p. 18) kan slechts gezegd worden dat u na zijn dood in 2009 schijnbaar geen problemen meer had omwille hiervan. Immers, u verklaarde in 2011 naar Malabo te zijn verhuisd alwaar u na uw aankomst ging werken als poetsvrouw in een geneesmiddelen centrum van de overheid (p. 10) alwaar u tot 2016 in dienst was (p. 19).

Hoewel u voor de terugkeerfunctionaris van het Transitcentrum Caricole meldde dat u bij terugkeer naar Equatoriaal-Guinea vervolging vreest omdat uw verloofde, die erkend vluchteling is in Spanje maar momenteel in België woont F.(...) E.(...) A.(...) (R.R. nr. 64.11.20 603-24), politieke problemen kende in Equatoriaal-Guinea en om deze reden het land verliet maakte u tijdens uw gehoor voor het CGVS in het geheel geen melding van problemen die u omwille van F.(...) E.(...) A.(...) zou gekend hebben hetgeen de geloofwaardigheid van dit asielmotief reeds ernstig relativeert. Daarnaast blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat u weliswaar verklaarde dat F.(...) E.(...) A.(...) om politieke redenen/kwesties Equatoriaal-Guinea verliet doch dat u deze politieke kwesties geenszins kon toelichten (p. 6). U verklaarde in dit verband het verleden van F.(...) E.(...) A.(...) niet te kennen (p. 6), niet meer te weten over de politieke kwesties (p. 6) noch over de reden waarom hij Equatoriaal-Guinea verliet (p. 6) en wanneer hij zijn land van herkomst verlaten zou hebben (p. 6). Gevraagd “U kent niet meer details over die politieke redenen die Felix het land deden verlaten?” (p. 6) repliceerde u “Nee” (p. 7). **U brengt aldus geen enkel verband naar voren tussen uw asielaanvraag en de door u aangehaalde politieke problemen die uw verloofde, F.(...) E.(...) A.(...), zou gekend hebben in het verleden.**

Het door u voorgelegde paspoort (nr. F0111727) op naam van M.(...) A.(...) M.(...) D.(...) N.(...) uitgereikt op 13 februari 2017 met visum C Schengen (nr. 012505639) uitgereikt op 17 maart 2017 werd enerzijds hoger reeds besproken. Anderzijds bevestigt dit document uw identiteit waaraan in het kader van deze asielaanvraag niet getwijfeld wordt.

Wat betreft de door nagestuurde persoonlijke foto's van uw kinderen kan gezegd worden dat deze foto's los staan van het door u ingeroepen asielrelaas. Wat betreft de door u nagestuurde persoonlijke foto van een beschadigd/ verbrand huis kan slechts gezegd worden dat deze foto geenszins aantoont dat het om uw woning ging, laat staan in welke omstandigheden en/of door wie de schade aan de woning werd toegebracht. Deze documenten vormen geen bewijs voor de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van bestuurshandelingen, van het “*beginsel van een goed bestuur*” en van het proportionaliteitsbeginsel.

Verzoekster benadrukt dat zij een uitleg gegeven heeft voor het ontvangen van een visa vanwege de overheid. Zij stelt “*Dat de visa werd ontvangen door corruptie. Dat de passagiers met een visa het recht heeft om te reizen/vliegen*”. Verzoekster geeft vervolgens aan dat zij al vroeg om asiel heeft gevraagd, maar dat er een bepaalde tijd verliep voordat hiervan akte werd genomen. Zij stelt tevens dat de verwerende partij zich bovendien niet mag baseren op het feit dat zij maar één persoon kan opsommen die na de meeting met de CI ook problemen kreeg met de overheid. Verzoekster stelt dat verwerende

partij blijkt te vergeten in welke psychologische staat een asielzoeker zich bevindt *“van dat hij het slachtoffer werd van een vervolgingen, mishandelingen of dood”*. Door het geheel van wat zij heeft beleefd, stelt zij dat alles hoogst waarschijnlijk een beetje wazig is in haar hoofd. Zij besluit dat de tegenpartij zich bezighoudt met elementen die niet de essentie van de zaak uitmaken. *“Het zijn details die de juistheid van het verhaal niet aantasten”*.

Verzoekster vraagt *“De bestreden beslissing nietig te verklaren voor deze te schorsen; Het vluchtelingenstatuut aan verzoekster te geven; Verzoekster ten minste de subsidiaire bescherming toekennen”*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) de vaststelling dat zij een paspoort uitgereikt kreeg door de Equatoriaal-Guinese autoriteiten in sterke mate haar bewering dat diezelfde autoriteiten haar daadwerkelijk zouden willen vervolgen, (ii) zij niet onmiddellijk asiel heeft aangevraagd en zij diverse malen haar reisdoel aanpaste voor de Belgische politiediensten, (iii) zij tussen de dag dat zij ontslagen werd uit haar functie in de overheidsinstellingen (een week na 24 april 2016) en de dag dat zij Equatoriaal-Guinea verliet op 17 maart 2017 schijnbaar geen problemen meer kende met haar autoriteiten, (iv) haar kennis over CI in het algemeen en over de bijeenkomsten die zij beweerde bijgewoond te hebben in het bijzonder, erg summier blijken, (v) zij geen enkel verband naar voren brengt tussen haar asielaanvraag en de door haar aangehaalde politieke problemen die haar verloofde zou gekend hebben in het verleden, en (vi) de door haar bijgebrachte documenten de gedane appreciatie niet weten om te buigen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 10 april 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2.2. De Raad merkt voorts op dat een aangevoerde schending van *“het beginsel van een goed bestuur”* als middel onontvankelijk is. Verzoekster laat immers na aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur zij specifiek geschonden acht en om welke reden.

2.2.2.3. De verwijzing naar het proportionaliteitsbeginsel is in deze niet dienstig. Het komt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde al dan niet zijn vluchtelingenstatus te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de eventuele schade die de beslissing zou kunnen meebrengen voor de vreemdeling valt niet onder voormelde bevoegdheid.

2.2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt die de motieven van de bestreden beslissing verklaren of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Zij beperkt zich immers louter tot het volharden in en herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij evenwel de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet ontkracht en haar beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Dergelijk verweer is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoeksters asielrelaas, te ontkrachten.

In navolging met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat het feit dat verzoekster een paspoort uitgereikt kreeg van de Equatoriaal-Guinese autoriteiten, haar vrees voor vervolging ten aanzien van deze autoriteiten in ernstige mate ondermijnt. Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift dat zij haar paspoort verkregen heeft door corruptie. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende vastgesteld: *“Los van uw verklaringen dat u uw paspoort op onregelmatige wijze zou bekomen hebben kan vastgesteld worden dat het merkwaardig is dat u probleemloos Equatoriaal-Guinea kon verlaten via de luchthaven van Malabo met een paspoort dat uw eigen identiteitsgegevens bevat alsook een visum voor Schengen, temeer u verklaarde dat op de luchthaven uw valies werd nagekeken en u gefouilleerd werd (p. 20) hetgeen toch een behoorlijke controle impliceert.”* De stelling dat de passagiers met een visa het recht hebben om te reizen/vliegen doet hieraan geen afbreuk. Indien verzoekster daadwerkelijk problemen zou kennen met de Equatoriaal-Guinese autoriteiten, kan redelijkerwijs van uitgegaan worden dat zij omwille hiervan geseind zou staan en haar een uitreis zou zijn verboden. De vaststelling dat dit *in casu* niet het geval was en verzoekster, daargelaten zij haar paspoort op onregelmatige wijze zou bekomen hebben, zelfs na controle probleemloos Equatoriaal-Guinea kon verlaten, ondermijnt wel degelijk haar vrees voor vervolging en aanzien van de Equatoriaal-Guinese autoriteiten.

Daarenboven stelt de Raad vast dat het feit dat verzoekster, hoewel zij meermaals verklaarde dat zij sinds 2016 de intentie had om Equatoriaal-Guinea te ontvluchten en sinds 2016 een uitweg zocht om het land te verlaten, na haar aankomst en aanhouding op de luchthaven van Zaventem op 20 maart 2017 niet onmiddellijk een asielaanvraag indiende maar wachtte tot 22 maart 2017 om internationale bescherming aan te vragen, verder haar asielrelaas ondermijnt. De uitleg in voorliggend verzoekschrift dat zij al vroeg om asiel heeft gevraagd maar dat er een bepaalde tijd verliep voordat hiervan akte werd genomen, is niet meer dan een gratuite bewering. Bovendien doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat zij diverse malen haar reisdoel aanpaste voor de Belgische politiediensten. Zo verklaarde zij aanvankelijk naar Europa te zijn gereisd om handel te drijven en vervolgens voor toerisme alsook om haar verloofde te bezoeken. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, eenduidige verklaringen aflegt en bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Verzoeksters gedrag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor haar leven haar land te hebben verlaten en toont aan dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekster geschetste vrees.

Waar verzoekster stelt dat de verwerende partij zich niet mag baseren op het feit dat zij maar één persoon kan opsommen die na de meeting met de CI ook problemen kreeg met de overheid, merkt de Raad op dat zij niet verder komt dan het tegenspreken van de gedane vaststellingen zonder evenwel concrete elementen bij te brengen die de bevindingen van de commissaris-generaal weerleggen of

ontkrachten. Verzoekster gaat met haar verweer overigens in het geheel niet in op de vaststelling dat zij tussen de dag dat zij ontslagen werd uit haar functie in de overheidsinstellingen (een week na 24 april 2016) en de dag dat zij Equatoriaal-Guinea verliet op 17 maart 2017 schijnbaar geen problemen meer kende met haar autoriteiten.

In de mate verzoekster de onduidelijkheden in haar relaas en haar gebrek aan kennis over CI in het algemeen en over de bijeenkomsten die zij beweerde bijgewoond te hebben, wijt aan 'de psychologische staat waarin een asielzoeker zich bevindt' en 'alles hoogst waarschijnlijk een beetje wazig is in haar hoofd', merkt de Raad op dat iedere asielzoeker blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren, maar dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Bovendien blijkt noch uit het verzoekschrift, noch uit het administratief dossier dat er zich problemen hebben voorgedaan tijdens het interview op het Commissariaat-generaal. Verzoekster slaagt er hoegenaamd niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde onwetendheden, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen waardoor ze door de Raad worden beaamd en overgenomen. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, hebben de vastgestelde onwetendheden aangaande CI en de bijeenkomsten die zij beweerde bijgewoond te hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Wat betreft de door u aangehaalde problemen die uw oom zou gehad hebben in 2009 omwille van zijn lidmaatschap van de oppositiepartij PL (p. 18) kan slechts gezegd worden dat u na zijn dood in 2009 schijnbaar geen problemen meer had omwille hiervan. Immers, u verklaarde in 2011 naar Malabo te zijn verhuisd alwaar u na uw aankomst ging werken als poetsvrouw in een geneesmiddelen centrum van de overheid (p. 10) alwaar u tot 2016 in dienst was (p. 19).

*Hoewel u voor de terugkeerfunctionaris van het Transitcentrum Caricole meldde dat u bij terugkeer naar Equatoriaal-Guinea vervolging vreest omdat uw verloofde, die erkend vluchteling is in Spanje maar momenteel in België woont F.(...) E.(...) A.(...) (R.R. nr. 64.11.20 603-24), politieke problemen kende in Equatoriaal-Guinea en om deze reden het land verliet maakte u tijdens uw gehoor voor het CGVS in het geheel geen melding van problemen die u omwille van F.(...) E.(...) A.(...) zou gekend hebben hetgeen de geloofwaardigheid van dit asielmotief reeds ernstig relativeert. Daarnaast blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat u weliswaar verklaarde dat F.(...) E.(...) A.(...) om politieke redenen/kwesties Equatoriaal-Guinea verliet doch dat u deze politieke kwesties geenszins kon toelichten (p. 6). U verklaarde in dit verband het verleden van F.(...) E.(...) A.(...) niet te kennen (p. 6), niet meer te weten over de politieke kwesties (p. 6) noch over de reden waarom hij Equatoriaal-Guinea verliet (p. 6) en wanneer hij zijn land van herkomst verlaten zou hebben (p. 6). Gevraagd "U kent niet meer details over die politieke redenen die Felix het land deden verlaten?" (p. 6) repliceerde u "Nee" (p. 7). **U brengt aldus geen enkel verband naar voren tussen uw asielaanvraag en de door u aangehaalde politieke problemen die uw verloofde, F.(...) E.(...) A.(...), zou gekend hebben in het verleden.***

Het door u voorgelegde paspoort (nr. F0111727) op naam van M.(...) A.(...) M.(...) D.(...) N.(...) uitgereikt op 13 februari 2017 met visum C Schengen (nr. 012505639) uitgereikt op 17 maart 2017 werd enerzijds hoger reeds besproken. Anderzijds bevestigt dit document uw identiteit waaraan in het kader van deze asielaanvraag niet getwijfeld wordt.

Wat betreft de door nagestuurde persoonlijke foto's van uw kinderen kan gezegd worden dat deze foto's los staan van het door u ingeroepen asielrelaas. Wat betreft de door u nagestuurde persoonlijke foto van een beschadigd/ verbrand huis kan slechts gezegd worden dat deze foto geenszins aan toont dat het om uw woning ging, laat staan in welke omstandigheden en/of door wie de schade aan de woning werd toegebracht. Deze documenten vormen geen bewijs voor de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en doen aldus geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

2.2.2.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoekster evenmin niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

De door verzoekster aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER